

عنوان مقاله:

سازه‌های بومی در معماری پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس سازه و معماری (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

ملیحه چمنی - دانشجوی مقطع کارشناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده هنر و معما

خلاصه مقاله:

در راستای حرکت و تحول سازه‌های موجود امروز مثل بتن، اسکلت‌های فولادی، سازه‌های عظیم و این سؤال مطرح می‌شود که آیا این سازه‌ها به سمت معماری پایدار پیش می‌روند؟! جواب خیر است، حتی از این نظر، در برخی موارد نسبت به سازه‌های پیشین کم‌ارزترند در تولید این سازه‌ها انرژی و هزینه‌ی هنگفتی مصرف می‌شود که عموماً برگشت‌ناپذیر به طبیعت است و بعد از خرابی و بی‌مصرف شدن چیزی جز زباله‌ی طبیعت نیستند. مصالح کارخانه‌ای مستلزم صرف انرژی و هزینه‌ی هنگفتی هستند و پس از تولید، زباله‌ی طبیعت نیستند. در حالی که در معماری بومی، مصالح بوم‌آورد بکار رفته کاملاً سازگار و قابل استفاده مجدد می‌باشند. این جرقه را در ذهن می‌زند که با استفاده از دانش و فن‌آوری امروز و تجربیات گذشته، می‌توان گامی بزرگ در راستای پایدار کردن معماری امروز خود برداشت. به نظر می‌رسد سازه‌های آینده می‌تواند ترکیبی از دانش و تکنولوژی امروز و تجربیات بومی باشد. از آنجایی که تجربیات بومی پایداری خود را در اقلیم هر منطقه به خوبی نشان داده است، پس می‌توانیم با استفاده از دانش و تکنولوژی که امروز در دست داریم و تجربیات بکار رفته در هر اقلیم را به خدمت گرفته و در راستای ایجاد معماری پایدار حرکت کنیم.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، سازه‌های بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/17384>

